

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 30 maart 2006
[verzoek van de High Court of Justice (England & Wales),
om een prejudiciële beslissing] — Elizabeth Florence
Emanuel tegen Continental Shelf 128 Ltd**

(Zaak C-259/04) ⁽¹⁾

(Merken die tot misleiding van publiek kunnen leiden ten aanzien van aard, hoedanigheid of plaats van herkomst van waren — Merk dat door merkhouder is overgedragen samen met onderneming die waren produceert waarmee merk wordt geassocieerd — Richtlijn 89/104/EEG)

(2006/C 143/18)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (England & Wales)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Elizabeth Florence Emanuel

Verweerster: Continental Shelf 128 Ltd

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — High Court of Justice (England & Wales) — Uitlegging van de artikelen 3, lid 1, sub g, en 12, lid 2, sub b, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 40, blz. 1) — Merken die tot misleiding van het publiek kunnen leiden ten aanzien van de aard, de hoedanigheid of de plaats van herkomst van de waren — Merk dat door de merkhouder is overgedragen samen met de onderneming die de waren produceert waarmee het merk wordt geassocieerd — Bruidsjurken van het merk „Elizabeth Emanuel”

Dictum

- 1) De inschrijving van een merk dat overeenkomt met de naam van de ontwerper en eerste producent van de waren waarop dit merk is aangebracht, kan wegens deze bijzonderheid alleen niet worden geweigerd op grond dat dit merk tot misleiding van het publiek zou leiden in de zin van in artikel 3, lid 1, sub g, van richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, met name wanneer de clientèle die is verbonden aan het betrokken merk, dat voorheen onder een andere grafische vorm was ingeschreven, is overgedragen samen met de onderneming die de waren produceert waarop het merk betrekking heeft.
- 2) Een merk dat overeenkomt met de naam van de ontwerper en eerste producent van de waren waarop dit merk is aangebracht, kan wegens deze bijzonderheid alleen niet vervallen worden

verklaard op grond dat het het publiek zou misleiden in de zin van artikel 12, lid 2, sub b, van richtlijn 89/104, met name wanneer de aan het betrokken merk verbonden clientèle is overgedragen samen met de onderneming die de waren produceert waarop het merk betrekking heeft.

⁽¹⁾ PB C 217 van 28.8.2004.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 6 april 2006
(verzoek van het Finanzgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing) — ED & F Man Sugar Ltd tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Zaak C-274/04) ⁽¹⁾

(Landbouw — Verordening (EEG) nr. 3665/87 — Restituties bij uitvoer — Toepassing van sanctie na vaststelling van definitief geworden beschikking tot terugvordering van restitutie — Mogelijkheid om sanctiebeschikking opnieuw te onderzoeken)

(2006/C 143/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: ED & F Man Sugar Ltd

Verweerder: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Voorwerp

Verzoek om prejudiciële beslissing — Finanzgericht Hamburg — Uitlegging van artikel 11, leden 1 en 3, van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2945/94 van de Commissie van 2 december 1994 (PB L 310, blz. 57) — Sancties in geval van te hoge restitutieaanvraag — Mogelijkheid voor nationale autoriteiten en/of rechterlijke instanties om in kader van beroep van exporteur tegen beschikking waarbij hem sanctie wordt opgelegd, definitieve beschikking tot terugbetaling van ten onrechte ontvangen bedragen opnieuw te onderzoeken — Verkeerde uitlegging van gemeenschapsrecht

Dictum

Artikel 11, lid 1, eerste alinea, van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2945/94 van de Commissie van 2 december 1994, dient aldus te worden uitgelegd dat de nationale autoriteiten en rechterlijke instanties in het kader van een beroepsprocedure tegen een op deze bepaling gebaseerde sanctiebeschikking gerechtigd zijn, na te gaan of de exporteur een hogere restitutie dan de geldende in de zin van de genoemde bepaling heeft gevraagd, in weerwil van het feit dat een terugvoeringsbeschikking uit hoofde van artikel 11, lid 3, eerste alinea, van die verordening vóór de vaststelling van de sanctiebeschikking definitief is geworden.

(¹) PB C 228 van 11.9.2004.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 2 mei 2006 (verzoek van de Supreme Court om een prejudiciële beslissing) in de zaak Eurofood IFSC Ltd — Enrico Bondi tegen Bank of America N.A., Pearse Farrell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement, Certificate/Note holders

(Zaak C-341/04) (¹)

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Beslissing tot opening van procedure — Centrum van voornaamste belangen van schuldenaar — Erkenning van insolventieprocedure — Openbare orde)

(2006/C 143/20)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Enrico Bondi

Verweerders: Bank of America N.A., Pearse Farrell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement, Certificate/Note holders

Voorwerp

Verzoek om prejudiciële beslissing — Supreme Court — Uitlegging van artikelen 1, 2, 3 en 16 van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1) — Beschikking waarbij voorlopige

curator is benoemd in afwachting van definitieve beschikking — Mogelijkheid deze beschikking te beschouwen als beslissing tot opening van insolventieprocedure — Voor opening van insolventieprocedure bevoegde rechterlijke instantie

Dictum

- 1) Wanneer een schuldenaar een dochtermaatschappij is waarvan de statutaire zetel is gevestigd in een andere lidstaat dan die van haar moedermaatschappij, kan het vermoeden van artikel 3, lid 1, tweede zin, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, volgens hetwelk het centrum van de voornaamste belangen van deze dochtermaatschappij gelegen is in de lidstaat waar haar statutaire zetel gevestigd is, pas worden weerlegd indien aan de hand van objectieve, voor derden verifieerbare factoren kan worden aangetoond dat de werkelijke situatie verschilt van die welke de aanknopings bij de statutaire zetel wordt geacht te weerspiegelen. Dit zou met name het geval kunnen zijn met een vennootschap die geen enkele activiteit uitoefent op het grondgebied van de lidstaat waar haar maatschappelijke zetel is gevestigd. Wanneer een vennootschap daarentegen haar activiteiten uitoefent op het grondgebied van de lidstaat waar haar maatschappelijke zetel is gevestigd, volstaat het feit dat haar economische keuzen worden of kunnen worden bepaald door een moedermaatschappij in een andere lidstaat niet om het vermoeden van de verordening buiten beschouwing te laten.
- 2) Artikel 16, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 1346/2000 moet aldus worden uitgelegd dat de door een rechter van een lidstaat geopende hoofdinsolventieprocedure moet worden erkend door de rechters van de andere lidstaten, zonder dat zij de bevoegdheid van de rechter van de lidstaat waar de procedure is geopend kunnen toetsen.
- 3) Artikel 16, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 1346/2000 moet aldus worden uitgelegd dat de beslissing van een rechter van een lidstaat bij wie een verzoek tot opening van een insolventieprocedure is ingediend dat is gesteund op de insolventie van de schuldenaar en strekt tot de opening van een procedure van bijlage A bij deze verordening, een beslissing tot opening van de insolventieprocedure in de zin van deze bepaling vormt, wanneer deze beslissing ertoe leidt dat de schuldenaar het beheer en de beschikking over zijn vermogen verliest en een in bijlage C bij de verordening bedoelde curator wordt aangewezen. Dit verlies van het beheer en de beschikking houdt in dat de schuldenaar de bevoegdheden voor het beheer van zijn vermogen verliest.
- 4) Artikel 26 van verordening nr. 1346/2000 moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat kan weigeren een in een andere lidstaat geopende insolventieprocedure te erkennen indien bij de beslissing tot opening het fundamentele recht van een bij een dergelijke procedure betrokken persoon om te worden gehoord, kennelijk is geschonden.

(¹) PB C 251 van 9.10.2004.